

Het vreemde
gevoel gromde.
Maar het was nu geen
vreemd gevoel meer.
Het was een somber
gevoel. Een groot en
onwrikbaar somber
gevoel.

Recensies:

Het met de Gouden Uil bekroonde 'De genezing van de krekel' van Toon Tellegen is nu verstript door Gwen Stok in 'gothics' stijl: zwartwit tekeningen met aan het begin en slot een lichtvoetig geel biesje. Voor de Tellegen-fan is het misschien even wennen de levendigheid en drukte van deze strip die contrasteert met de bedachtzaamheid van de verteller. Maar Stok weet wel raad met Tellegens lichte toets.

Het verhaal gaat over een krekel die op een dag merkt dat hij een vreemd gevoel heeft en dan te rade gaat bij de mier die hem uitlegt dat hij somber is. "Het vreemde gevoel gromde. Maar het was nu geen vreemd gevoel meer. Het was een somber gevoel. Een groot en onwrikbaar somber gevoel." Stok tekent het sombere gevoel als een stampvoetende zwate pad. Alle dieren snellen te hulp om de krekel

van zijn sombere gevoel af te helpen wat onverwacht lukt op een zonnige ochtend.

Trouw

Oorspronkelijk is De genezing van de krekel (1999) van schrijver-arts Toon Tellegen een roman. Illustrator en striptekenaar Gwen Stok was zo onder de indruk van het verhaal over de krekel die op een dag wakker wordt met een onwrikbaar gevoel van somberte in zijn hoofd dat ze het in een beeldroman heeft omgezet.

Het resultaat is een voltreffer. 'Ik ben heel somber', constateert de krekel. Maar die woorden geven niet echt weer hoe hij zich voelt, ze komen niet eens in de buurt, beseft hij: "Ik" was gebroken... "ben" lag in twee stukken onder een stoel... "heel" hing dubbelgevouwen aan een spijker in de muur...en "somber" stond verkreukeld en ondersteboven in een hoek.' Stok geeft dat grafisch knap weer, zoals ze de lotgevallen van de krekel steeds wervelend en aandoenlijk in beeld brengt; het verhaal lijkt voor haar tekenstijl gemaakt. Krekel maakt na zijn zelfdiagnose een rondgang langs de dieren – de mier, de olifant, de kraai, de uil, de eekhoorn en andere – maar niemand kan hem helpen. Ook het feest dat ze voor hem organiseren biedt geen soelaas. En toch wordt hij beter.

Medisch Contact

Dit verhaal dat door Toon Tellegen werd geschreven in 1999 werd door stripmaker Gwen Stok ontdekt en in beeld gebracht. Het is niet de eerste samenwerking tussen deze twee kunstenaars. AL eerder bewerkte Stok verhalen van Tellegen voor een app. Maar nu dus een beeldroman. Krekel voelt zich op een dag somber. Er is een monstertje in zijn hoofd gekropen dat er niet meer uit wil. Hij heeft daardoor geen zin meer om te tsjirpen. Dat valt de dieren in het bos natuurlijk op en ze vragen hem wat er aan de hand is. Omdat hij dat niet goed kan uitleggen laten ze hem al snel links liggen en gaan door met hun leven. Af en toe toont een dier nog wel belangstelling en ook gezamenlijke pogingen om krekel op te beuren falen. Maar naarmate de tijd vordert ondervindt men meer last dan medelijden en voelt krekel zich des te eenzamer. Zijn vriendje eekhoorn onderneemt dan een ultieme poging.

Het verhaal is zeer herkenbaar Tellegen. Het werk van Stok is dat nog niet, maar gezien haar kwaliteiten zou dat wel eens snel anders kunnen worden. De dieren in deze stripfabel zijn geen echte dieren, maar mensen met dierenmaskers en -kleding. Dat is een leuke vondst, want het tilt het genre fabel naar een ander level. Een fabel over depressie, een serieus onderwerp, maar lichtvoetig in beeld gebracht. Ik ben nu al benieuwd naar het volgende werk van Gwen Stok.

Het StripSchap